

La importància de l'«atrezzo»

Són negocis amb un despatx petit i un gran magatzem on es troben les coses més insòlites i antigues, tan antigues que a voltes es remunten a dos segles enrere. Són el rerefons de tot bon espectacle.

Mercé Sarrias/Lali Ferrando

Almirall, Germans Salvador, Artigan i Peris són algunes de les empreses encara existents a Barcelona dedicades a proveir d'escenografies el cine, la televisió i les institucions.

A Barcelona hi ha unes quantes empreses, molt poques, dedicades al lloguer o venda de material destinat a formar part del decorat d'una obra de teatre o d'algun programa de televisió. Són negocis d'estructura familiar, iniciats per algun rebesavi, que actualment són a la quarta o cinquena generació.

Joan Almirall, que es dedica al lloguer de mobles, té al seu magatzem una poltrona utilitzada per Alfons XIII i les cortines d'«El último cuplé». Posseeix uns quatre-cents metres quadrats de magatzems plens d'objectes destinats al lloguer i afirma que ell és l'ordinador capaç de trobar qualsevol peça.

Aquesta capacitat de memorització, fruit de més de trenta anys de participació en el negoci, és una de les característiques fonamentals per a tirar-ho avant. Germans Salvador, dedicats al lloguer d'escenografies, han de saber situar en la seva memòria on hi ha uns seixanta jocs de decorats per als Pastors, que cada any per Nadal envien als llocs més diversos de la geografia. Adossades a les parets dels seus tallers hi ha grans prestatgeries amb cartells que indiquen de quina obra s'ofereixen escenografies: *Terra baixa*, *La Marquesa Rosalinda*, diverses revistes d'El Molino... i per al teatre d'aficionats deu versions d'una sala rica, d'una sala pobre, d'una sala blanca, etc. Però, per als Germans Salvador i per a Peris, aquest segon dedicat als vestits d'època, el lloguer no és negoci. La majoria dels guanys corresponen actualment a

la venda. Tots dos treballen assíduament amb el Liceu, amb el Centre Dramàtic de la Generalitat i amb moltes altres grans produccions.

Tots ells, Germans Salvador, Joan Almirall, Peris, Damaret dedicat al maquillatge i Artigan, lloguer d'objectes, no tenen quasi competència. Ajuntant-los s'aconsegueix tot allò necessari per a completar un decorat, comparteixen clients i manera de concebre el negoci. La seva organització són ells mateixos, després ho seran els seus fills, molts d'ells ja incorporats a l'empresa. A poc a poc, la majoria s'han anat decantant cap al cinema, la televisió i la publicitat, buscant mercats més pròxims que el del teatre. Són clients habituals *Fili-prim i Blanc o Negre* de TV3 i *3 x 4* o *Si lo sé no vengo* de TVE.

En el terreny de la publicitat, Joan Salvador recorda com a fet excepcional que havia fet el primer pastís de les bombolles Freixenet, del famós spot de Leopold Pomés. Joan Almirall, des del seu magatzem al costat del Paral·lel, té clients tan variats com Steven Spielberg i el president Pujol.

Convergència sol·licita els seus serveis quan durant les eleccions és necessari donar al Palau Robert un aire més distingit i solemne. I el director americà va utilitzar mobles seus a *El Imperio del Sol* rodada a Almeria aquest mateix any.

No solament Joan Almirall ha treballat per a famosos. Katherine Hepburn,

Richard Chamberlain o Catherine Deneuve han passat pels vestidors de Peris. Per les grans produccions cinematogràfiques, amb actors de gran anomenada, s'encarreguen un parell o tres de jocs de roba per a l'estrella. Si aquest vestuari acaba el rodatge en bon estat, segurament tornarà a Peris i formarà part del gran estoc de disfresses: més de 50 dràcules, vint-i-cinc viudes alegres, quaranta jocs de mosqueters, que la nit de Carnaval es concentren, probablement, a la platea del Gran Teatre del Liceu.

El preu de la factura per a tenir un vestit de cama de les camèlies durant un cap de setmana puja a unes 6.000 ptes. aproximadament. El mercat del lloguer de decorats és molt ampli i variat a nivell de preus. Artigan, des del seu magatzem, amb uns quatre-cents mil objectes, pot cobrar desde quatre-cents a deu mil pessetes per peça, segons el client, l'antiguitat i les condicions de la peça i la quantitat de material que li demanin.

Moltes d'aquestes empreses es mouen pel mercat amb l'exclusiva i imposen preus a ull de venedor. No llgaran mai una peça cara per a una obra de teatre de barri. Tenen clar que el negoci és la publicitat i la televisió. També saben que viuen a remolc del temps, patint en silenci la crisi del teatre, la irregularitat del cinema i el boom de la publicitat.

Quan cal, s'adapten, però mai no canvien. Són únics. □